

متن پرسش

"هوالدود" سلام علیکم خدمت استاد عزیز ۱- چرا در ابتدا سیر و سلوک راحت تر است و در ادامه با اینکه مراقبه بیشتر می شود ولی سالک کند تر و البته سخت تر پیش می رود و انسان آن حالت معنوی اولیه خود را که در ابتدای مسیر داشت، ندارد؟ (آیا این مشکل عمومی است یا برای شخص بنده است؟ لطفا ذکر بفرمایید.) ۲- فرق شکر با حمد چیست؟ در بعضی روایات آمده است که در قبال رسیدن نعمت، خدا را شکر کنید و در بعضی دیگر از روایات آمده که خدا را حمد کنید و چگونه روایات دسته دوم با آیه "لئن شکرتم لازیدنکم و ... قابل جمع است؟ ۳- متأسفانه من آدم چندان شکر گزاری نیستم اما خداوند نعمت هایش را دریغ نکرد ولی به دلایلی نعمتی از من گرفته شد و بعد از توسلات فراوان، خداوند دوباره تفضل کرد و اهل بیت هم عنایت کردند و نعمت دوباره بازگشت. اتفاقاً در همین موقع، تفسیر آیه فوق را از المیزان مطالعه می کردم و خیلی حواسم را جمع کردم و مرتباً خدا را شکر می کردم ولی دوباره نعمت از کفم رفت. مگر آیه بالا سنت الهی نیست؟ لطفا علت را توضیح دهید. جوان ها را از دعای خیرتان محروم نفرمایید - یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام ۱- آری ابتدا کار آسان است، ولی وقتی انسان می خواهد به دریا برسد گل‌هایی که در طول زندگی با آب زلال فطرت ترکیب شده، مانع می شوند و این قصه‌ی اکثر ماها است که گفت: آب گل خواهد که بر دریا رود... گل گرفته پای او را می کشد چیست این از گل گرفتن آب را... جذب ما نقل و شراب ناب را ۲- در شکر؛ نظر به منعم است از آن جهت که نعمت را ارزانی فرموده، و در حمد نظر به الله است از آن نظر که منشأ کمالات و زیبایی‌ها است. آیه‌ی مورد اشاره می فرماید: اگر شکر کنید و نظر را در هر حال از منعم بر ندارید، شخصیت شما را وسعت می دهیم تا امکان بیشتری در انس با حق پیدا کنید. ۳- شما نمی دانید که آیا آن نعمت رفته تا زمینه‌ی ظهور نعمت دیگری فراهم شود یا نه؟ در هر حال فراموش نکنید که پروردگار ما در هیچ حالتی ما را رها نکرده و به خود وانگذاشته است.